

MEGHÓDOL LELKEM
TENÉKED, NAGY FELSÉG

OSVÁTH VIKTOR

EGYHÁZI ÉNEK-FELDOLGOZÁSAI

I.

EGYNEMŰ KAROK

2011

TARTALOMJEGYZÉK

I. KÖTET EGYNEMŰKAROK

KÉTSZÓLAMÚAK

Ref. ék.	Kezdősor, cím	Oldal
12	Szabadíts meg	15
23	Az Úr énnékem őriző pásztorom	16
251	Meghódol lelkem	17
341	Ó Krisztus-fő, te zúzott	18
378	Adjunk hálát mindnyájan	19
390	Erős vár a mi Istenünk	20
395	Isten szívén megpihenve	21
405	Minden ember csak halandó	22
459	Az Isten Bárányára letésem bűnöm én	23
468	Zengd Jézus nevét, zengd világ	24
470	Úr Jézus, nézz le rám	25

HÁROMSZÓLAMÚAK

65	A Sionnak hegyén	26
105	Hálaadó zsoltár	27-29
164	Kegyes Jézus, itt vagyunk	30
167	Jöjj, mondjunk hálaszót	31
185	Krisztus feltámadott	32
251	Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség	33
296,325	Szép tündöklő hajnalcsillag - Szívünk vígsággal ma bétölt	34
299	Jézus hív	35
314	Jézus, születél idvességünkre	36
347	Jézus, ki a sírban valál... Húsvéti ének (a 35. genfi zsoltár dallamára)	37
350	Feltámadt a mi életünk	38
357	Jézus, én bizodalمام	39
378	Adjunk hálát mindnyájan	40
390	Erős vár a mi Istenünk	41
393	Ne csüggedj el, kicsiny sereg	42
394	Térj magadhoz, drága Sion	43
396, 228	Ébredj, bizonyágtévő Lélek – Jehova, csak néked éneklek	44
398	Úr lesz a Jézus mindenütt	45
422	Hadd menjek, Istenem, mindig feléd	46
468	Zengd Jézus nevét, zengd világ	47
485	Jézus Krisztus, szép fényes hajnal	48-49
	Isten velünk! Viszontlátásra!	50
	Ó, terjeszd ki, Jézusom	51

NÉGYSZÓLAMÚ

243	Téged, ó Isten, dicsérünk	52-53

BETŰRENDES MUTATÓ

I. KÖTET EGYNEMŰKAROK

Kezdősor, cím	Szólam	Ref. ék.	Oldal
A Sionnak hegyén	3 sz.	65	26
Adjunk hálát mindnyájan	2 sz.	378	19
Adjunk hálát mindnyájan	3 sz.	378	40
Az Isten Bárányára letésem bűnöm én	2 sz.	459	23
Az Úr énnékem őriző pásztorom	2 sz.	23	16
Ébredj, bizonyágtévő Lélek – Jehova, csak néked éneklek	3 sz.	396, 228	44
Erős vár a mi Istenünk	2 sz.	390	20
Erős vár a mi Istenünk	3 sz.	390	41
Feltámadt a mi életünk	3 sz.	350	38
Hadd menjek, Istenem, mindig feléd	3 sz.	422	46
Hálaadó zsoltár (háromszólamú)	3 sz.	105	27-29
Isten szívén megpihenve	2 sz.	395	21
Isten velünk! Viszontlátásra!	3 sz.		50
Jézus hív, bár zúg, morajlik	3 sz.	299	35
Jézus Krisztus, szép fényes hajnal	3 sz.	485	48-49
Jézus, én bizodalمام	3 sz.	357	39
Jézus, ki a sírban valál... Húsvéti ének. (35. zs. dallamára)	3 sz.	347	37
Jézus, születél idvességünkre	3 sz.	314	36
Jöjj, mondjunk hálaszót	3 sz.	167	31
Kegyes Jézus, itt vagyunk	3 sz.	164	30
Krisztus feltámadott	3 sz.	185	32
Meghódol lelkem	2 sz.	251	17
Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség	3 sz.	251	33
Minden ember csak halandó	2 sz.	405	22
Ne csüggedj el, kicsiny sereg	3 sz.	393	42
Ó Krisztus-fő, te zúzott	2 sz.	341	18
Ó, terjeszd ki, Jézusom	3 sz.		51
Szabadíts meg	2 sz.	12	15
Szép tündöklő hajnalcsillag - Szívünk vígsággal ma bétölt	3 sz.	296, 325	34
Téged, ó Isten, dicsérünk	4 sz.	243	52-53
Térj magadhoz, drága Sion	3 sz.	394	43
Úr Jézus, nézz le rám	2 sz.	470	25
Úr lesz a Jézus mindenütt	3 sz.	398	45
Zengd Jézus nevét, zengd világ	2 sz.	468	24
Zengd Jézus nevét, zengd világ	3 sz.	468	47

12. genfi zsoltár

Szabadíts meg, és tarts meg, Uram Isten

Dallam: Genf, 1551

Szöveg: Clément Marot, 1542. Fordító: Szenci Molnár Albert, 1607

Áhítattal (♩=80)

OSVÁTH Viktor, 1964

1. Sza - ba - díts meg és tarts meg, U - ram Is - ten,
mf 6. Az Is - ten - nek mon - dá - si oly i - ga - zak,
 7. Tartsd meg a - zért né - pe - det ke - gyel - me - sen,

1. Sza - ba - díts meg és tarts meg, U - ram
mf 6. Az Is - ten - nek mon - dá - si oly i -
 7. Tartsd meg a - zért né - pe - det ke - gyel -

Mert szen - tid el - fogy - tak, nincs jól - té - vő,
 Mint a drá - ga e - züst, kit a tűz - ben
 Ké - rünk, jó - vol - tod - ból re - ánk te - kints!

Is - ten, Mert szen - tid el - fogy - tak, nincs jól -
 ga - zak, Mint a drá - ga e - züst, kit a
 me - sen, Ké - rünk, jó - vol - tod - ból re - ánk

És e föl - dőn már sok a tö - ké - let - len,
 Az öt - vő - sők ko - hók - ban tisz - tí - tot - tak,
 Ő - rizz meg min - ket ö - rök sze - rel - med - del,

té - vő, És e föl - dőn - már sok a
 tűz - ben Az öt - vő - sők ko - hók - ban
 te - kints! Ő - rizz meg min - ket ö - rök

Nincs em - be - rek közt i - gaz be - szé - dü.
 És hét - szer meg - e - resz - tet - tek szé - pen.
 Hoz - zánk min - den - kor jó - ked - vet je - lents!

tö - ké - let - len, Nincs em - be - rek közt i - gaz be - szé - dü.
 tisz - tí - tot - tak, És hét - szer meg - e - resz - tet - tek szé - pen.
 sze - rel - med - del, Hoz - zánk min - den - kor jó - ked - vet je - lents!

23. genfi zsoltár

Az Úr énnékem őriző pásztorom

Dallam: Strasbourg, 1545; Loys Bourgeois, 1547

Szöveg: Clément Marot, 1543. Fordító: Szenci Molnár Albert, 1607

A szabadkai református gyülekezet női karának ajánlva

(♩=60)

OSVÁTH Viktor, 1968

1. Az Úr én - né - kem ő - ri - ző Pász - to - rom,
2. Ha a ha - lál ár - nyé - ká - ban jár - nék is,
3. Az én fe - je - met meg - ke - ned o - laj - jal,

A - zért sem - mi - ben meg nem fo - gyat - ko - zom.
De nem fél - nék még ő ső - tét vől - gyén is,
És en - ge - met i - tatsz tel - jes po - hár - ral;

Gyö - nyö - rű szép me - zőn en - ge - met él - tet
Mert min - de - nütt Te je - len vagy én - vé - lem,
Jó - vol - tod, ke - gyes - sé - ged kö - rül - vé - szen

És szép ki - es fo - lyó - víz - re le - gel - tet,
Vesz - sződ és bo - tod meg - vi - gasz - tal en - gem,
És kö - vet en - gem e - gész é - le - tem - ben.

Lel - ke - met meg - nyug - tat - ja szent ne - vé - ben
És ne - kem az én el - len - sé - gim el - len
Az Úr én - né - kem meg - en - ge - di nyil - ván,

És ve - zér! en - gem i - gaz ő s - vé - nyé - ben.
Asz - talt ké - szí - tesz, e - le - delt adsz bő - ven.
Hogy mind él - tig - len lak - jam ő há - zá - ban.

251. dicséret

Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség

Dallam: Debrecen, 1774. Szöveg: Ráday Pál (1677-1733)

(♩=74)

OSVÁTH Viktor, 1968

1. Meg - hó - dol lel - kem te - né - ked, nagy Fel - ség,
 2. I - mád - lak én is té - ged, Te - rem - tő - met,
 3. I - mád - lak té - ged, U - rát kez - de - tem - nek,
 4. I - mád - lak té - ged, e - gye - dül U - ra - mat,

Szent - há - rom - ság - ban ki vagy egy Is - ten - ség.
 Gond - vi - se - lő - met és Id - ve - zí - tő - met,
 U - rát vé - gem - nek, se - gész é - le - tem - nek,
 Nem ve - tem más - ban én bi - zo - dal - ma - mat:

Csak té - ged il - let mind - den tisz - tes - ség,
 Meg - szen - te - lő - met, se - rő - sí - tő - met:
 Fő szer - ző o - kát a ter - mé - szet - nek,
 Mi - kor i - mád - lak, halld meg én szó - mat,

Mert té - ged u - ral az e - gész föld s ég.
 Én Is - te - ne - met, egy se - gí - tő - met.
 Ha - lál - nak U - rát és ke - gye - lem - nek.
 Írd be köny - ved - be hó - do - lá - so - mat!

341. dicséret

Ó, Krisztus-fő, te zúzott

Dallam: Hans Leo Hassler, 1601

Szöveg: Paul Gerhardt, (1607-1676). Fordító: Áprily Lajos (1887-1967)

(♩=80)

OSVÁTH Viktor, 1968

1. Ó, Krisz - tus - fő, te zú - zott, Te vé - res szen - ve - dő,
 2. Mind, a - mi kín, ü - tés ért, Ma - gam hoz - tam re - ád;
 3. Ó, légy é - ret - te ál - dott, Jé - zus, E - gyet - le - nem,
 4. Mel - lő - lem el ne tá - vozz, Ha majd én tá - vo - zom;
 5. Légy paj - zsom és re - mé - nyem, Ha két - ség lá - to - gat,

1. Ó, Krisz - tus - fő, Te vé - res szen - ve - dő,
 2. Mind, a - mi ért, Ma - gam hoz - tam re - ád;
 3. Ó, légy ál - dott, Jé - zus, E - gyet - le - nem,
 4. El ne tá - vozz, Ha majd én tá - vo - zom;
 5. Légy re - mé - nyem, Ha két - ség lá - to - gat,

Te tö - vis - ko - szo - rú - zott, Ki - gú - nyolt, drá - ga fő,
 U - ram, e szen - ve - dé - sért Lel - kem - ben ég a vád.
 Hogy ször - nyű kín - ha - lá - lod Nagy jót a - kar ve - lem.
 A kín - ban, mit ha - lál hoz, Állj mel - lém, Jé - zu - som!
 Vés - sem szí - vem - be mé - lyen Ke - reszt - ha - lá - lo - dat.

Ki szép - ség tük - re vol - tál, É - kes, cso - dás re - mek,
 Fed - dő szót ér - de - mel - ve Itt ál - lok én, sze - gény,
 Add, hogy hó - dol - va, hí - ven Tő - led ne tér - jek el,
 Ha lel - kem fél - ve resz - ket S ret - tent a meg - ha - lás,
 Rád néz - zek, Rád szü - net - len, S ha majd szí - vem meg - áll,

De most meg - csú - fo - lód - tál, Szent Fő, kö - szön - te - lek!
 Skér - lek: Lel - ked ke - gyel - me Su - gá - roz - zék fe - lém.
 S ha hül - ni kezd a szí - vem: Ben - ned pi - hen - jek el.
 Nagy kí - nod és ke - resz - ted Le - gyen vi - gasz - ta - lás.
 Ő - lel - jen át a lel - kem Így hal - ni jó ha - lál.

378. dicséret

Adjunk hálát mindnyájan

Dallam: Debrecen, 1774. Szöveg: Huszár Gál, 1560

OSVÁTH Viktor, 1966

(♩=70)

1. Ad - junk há - lát mind - nyá - jan Az A - tya Úr Is - ten -
2. Tarts meg min - den i - dő - ben Min - ket az i - gaz hit -
3. Hogy sok né - pek te - hoz - zád Meg - tér - je - nek bű - nük -

nek, És mond-junk di - csé - re - tet Mi te - rem - tő
ben, És i - gaz ér - tel - mé - ben A szent e - van -
ből, És té - ged szol - gál - ja - nak Az ő szí - vük -

Is - te - nünk - nek, Ki egy - be - gyűj - te most min - ket,
gé - li - um - nak; Lé - gyen fo - ga - na - tos köz - tünk
ből - lel - kük -ből; Hogy min - de - nek i - mád - ja - nak

Hogy ün - ne - pet szen - tel - jünk És szent I - gé - jé - vel él - jünk.
A te ke - gyes be - szé - ded, És min - den jó - ra in - té - sed.
Scsak té - ged tisz - tel - je - nek, Hogy ő - rök - ké él - hes - se - nek.

390. dicséret

Erős vár a mi Istenünk

Szöveg és dallam: Luther Márton, 1529

OSVÁTH Viktor, 1964

(♩=100)

1. E - rős vár a mi Is - te - nünk, Jó fegy - ve - rünk és paj - zsunk!
2. E - rőnk ma - gá - ban mit sem ér, Mi csak - ha - mar el - es - nénk;
3. E vi - lát min - den ör - dö - ge, Ha el - nyel - ni a - kar - na,
4. Az I - ge kő - szál - ként meg - áll, Meg - szé - gye - nül, ki bánt - ja;

Ha ő ve - lünk, ki el - le - nünk? Az Úr a mi ol - tal - munk.
De küzd ér - tünk a hős ve - zér, Kit Is - ten ren - delt mel - lénk.
Min - ket meg nem ré - mí - te - ne, Mi - raj - tunk nincs ha - tal - ma.
Ve - lünk az Úr tá - bor - ba száll, Szent Lel - két ránk bo - csát - ja.

Az ő el - len - ség Most is ül - döz még, Nagy a se - re - ge,
Kér - de - zed: ki az? Jé - zus Krisz - tus az, Is - ten szent Fi - a,
E vi - lát u - ra Gyúl - jon bosz - szú - ra: Nincs e - re - je már,
Kin - cset, é - le - tet, Hit - vest, gyer - me - ket Mind el - ve - he - tik,

Csa - lárd - ság fegy - ve - re; Nincs i - lyen több a föl - dőn.
Az ég és föld U - ra, Ő a mi di - a - dal - munk.
Re - á í - té - let vár: Az I - ge por - ba dőn - ti.
Mit ér ez ő - ne - kik? Mi - énk a menny ő - rök - re.

395. dicséret

Isten szíven megpihenve

Dallam: Basel, 1745. Szöveg: Nikolaus Ludwig von Zinzendorf (1700-1760)

Fordító: Thaly Lóránt (1874-1940)

OSVÁTH Viktor, 1968

(♩=50)

1. Is - ten szí - vén meg - pi - hen - ve Forr - jon szí - vünk egy - be hát,
2. Sze - re - tet - ben ősz - sze - forr - va, Egy kö - zös test tag - ja - i,
3. Ne - velj min - ket e - gyes - ség - re, Mint A - tyád - dal egy te vagy,

Hi - tünk kar - ja úgy ö - lel - je É - des Meg - vál - tón - kat át!
 Tud - juk egy - má - sért har - col - va, Ha kell, vé - rünk on - ta - ni.
 Míg egy - gyé lesz ben - ned vég - re Min - den szív az ég a - latt;

Ő fe - jünk, mi né - ki tag - ja, Ő a fény, mi szí - ne - i;
 Úgy sze - ret - te föl - di nyá - ját, Shalt meg ér - tünk jó U - runk,
 Míg Szent - lel - ked tiszt - ta fé - nye Lesz csak fé - nyünk és na - punk,

Mi cse - lé - dek, ő a gaz - da, Ő mi - énk, ő - vé - i mi.
 Fáj - na né - ki, lát - va min - ket, Hogy sze - ret - ni nem tu - dunk.
 S a vi - lát meg - lát - ja vég - re, Hogy ta - nít - vá - nyid va - gyunk.

405. dicséret

Minden ember csak halandó

Dallam: Darmstadt, 1687. Szöveg: J. G. Albinus, (1624-1679)

Fordító: Sántha Károly, (1840-1928)

OSVÁTH Viktor, 1962

(♩=88)

1. Min - den em - ber csak ha - lan - dó, Min - den test, mint fű, vi - rág,
2. A - zért e tes - ti é - le - tem, Ha jön a sír éj - je - le,
3. Ki sza - kaszt - hat el ő - tő - le? E - nyém ő, s ő - vé va - gyok!
4. Ott van ő - röm, s ő - rök pál - ma, Hol sok ez - ren az ég - ben,
5. Nagy ke - resz - tet kik hor - doz - nak S har - col - ják a hit har - cát,

Itt a - mi van, mind rom - lan - dó, És el - mú - lik e vi - lág.
Bát - ran, s ő - röm - mel le - te - szem, Sem - mit sem vesz - tek ve - le;
Tu - dom, el nem vet e - lő - le, Í - gé - re - ti mert na - gyok;
Is - ten trón - ja e - lőtt áll - va Tűn - dők - lő fé - nyes - ség - ben,
Győ - ze - lem - ben ví - ga - doz - nak, S zeng - nek ott hal - le - lu - ját.

Por - rá kell e test - nek len - ni, Hogy - ha el a - kar - ja ven - ni
Mert a Krisz - tus drá - ga vé - re U - tat nyit egy di - csőbb lét - re;
Sőt, fel - visz en - gem az ég - be, Di - cső - ül - tek se - re - gé - be,
A di - cső szent an - gya - lok - kal, Min - den meg - bol - do - gul - tak - kal
Ott ő - röm, s di - cső ko - ro - na Én fe - je - met kö - rül - fon - ja;

Az ő - rök di - cső - sé - get, Me - lyet Is - ten ké - szí - tett.
A ha - lál - ban biz - ta - tóm Jé - zus, az én Meg - vál - tóm.
Hol az Is - tent meg - lá - tom, És mind - ő - rök - ké ál - dom.
A Jé - zust ma - gasz - tal - ják, Meg - tart - tó - juk - nak vall - ják.
Ott é - lem az é - le - tet, Mely - nek vé - ge nem le - het.

459. dicséret

Az Isten Bárányára letésem bűnöm én

Dallam: Christine Roy, (1860-1936). Szöveg: Horatius Bonar, (1808-1889)

Fordítók: Vargha Gyuláné (1863-1947) és Vargha Tamás (1890-1968)

(♩=50)

OSVÁTH Viktor, 1968

1. Az Is - ten Bá - rá - nyá - ra Le - té - szem bű - nöm én,
2. Meg - tör - ve és ü - re - sen A - dom ma - gam ne - ki,
3. Ö - rök kő - szál - ra áll - va A lel - kem meg - pi - hen;
4. Sze - ret - nék len - ni, mint ő, A - lá - za - tos, sze - lid,

És lel - kem bé - ke vár - ja Ott a ke - reszt tö - vén.
 Hogy új - já ő te - remt - sen, Az űrt ő tölt - se ki.
 Nyug - szom A - tyám há - zá - ba', Jé - zus ke - gyel - mi - ben.
 Kő - vet - ni hí - ven, mint ő, A - tyám pa - ran - csa - it.

A szí - vem min - de - nes - tül Az Úr e - lé vi - szem, Meg - tiszt - tul min - den
 Min - den - gon dom, ke - ser - vem Az Úr nak át - a - dom, Ő hord - ja min - den
 Az ő ne - vét i - má - dom Most min de - nek fe - lett; Jé - zus az én Ki -
 Sze - ret - nék lak - ni ná - la, Hol meny nye i se - reg Di - cső har - mó - ni -

♩

szenny - tül A Jé - zus vé - ri - ben, A Jé - zus vé - ri - ben.
 ter - hem, El - tör - li bá - na - tom, El - tör - li bá - na - tom.
 rá - lyom, I - mám - ra fe - le - let, I - mám - ra fe - le - let.
 á - ba' Ő - rök i - má t re - beg, Ő - rök i - má t re - beg.

(Énekelhető egy hanggal lejjebb, c-mollban is.)

468. dicséret

Zengd Jézus nevét, zengd világ

Dallam: W. Shrubsole (1760-1806)

Szöveg: Edward Perronet (1726-1792). Fordító: Csomasz Tóth Kálmán (1902-1988)

(♩=125)

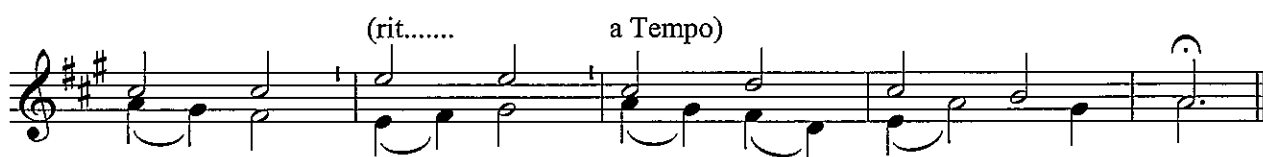
OSVÁTH Viktor, 1968

1. Zengd Jé - zus ne - vét, zengd vi - lát, Őt an - gya - lok, áld - já -
2. Ti vá - lasz - tot - tak, szent hí - vek, Mind, a - kit ő meg - vál -
3. Ti bú - nő - sök, mert ő hor - dott Ti - ér - te & tek kint, s át -
4. Mily bol - dog - ság lesz majd, ha fenn A Jé - zus e - lőtt ál -

- tok! Fel - é - ke - sít - ve hom - lo - kát: Ki - rály - lyá
 tot, Szent ir - gal - mát di - csér - je - tek: Ki rály - lyá
 kot, És szent vé - ré - vel ál - do - zott: Ki - rály - lyá
 lok És mind - ő - rök - ké zeng - he - tem: Ki - rály - lyá

- Jé - zust, Jé - zust ko - ro - náz - zá - tok!
 Jé - zust, Jé - zust ko - ro - náz - zá - tok!
 Jé - zust, Jé - zust ko - ro - náz - zá - tok!
 Jé - zust, Jé - zust ko - ro - náz - zá - tok!

Az 1. vers: ***f***

A 2. vers: ***mf***

A 3. vers: ***p***

A 4. vers: ***ff***

A 4. vers második "Jézust" szavánál nagy lassítás (rit.) utána: a Tempo ***fff*** végig.

470. dicséret Úr Jézus, nézz le rám

Dallam: Damon's Psalmes 1579

Szöveg: V. századi görög ének után. Fordító: Áprily Lajos (1887-1967)

(♩=50)

OSVÁTH Viktor

1. Úr	Jé - zus, nézz le rám,	Jöjj,	mosd le bü - nő - met,	Sok
2. Úr	Jé - zus, nézz le rám,	Gond	és bú lá - to - gat;	Hű
3. Úr	Jé - zus, nézz le rám,	Ne	té - ved - hes - sek el:	A
4. Úr	Jé - zus, nézz le rám,	Ha	nő a fě - le - lem,	Ár
5. Úr	Jé - zus, nézz le rám,	Ha	el - vo - nult az ár,	Te

föl - di	szen - ve - dély	kö - töz:	jöjj,	oldj fel	en - ge - met.
szol - gád:	íz - lel - jem	i - gért,	szent	nyu - go - dal - ma - dat.	
menny fe - lé	ső - té - ten	át	te	légy az	ú - ti jel.
zúg és	el - len - ség	szo - rít,	légy,	Meg - vál - tóm,	ve - lem!
szent de - rűd	de - rít - sen	és	az	ö - rök	nap - su - gár.

65. genfi zsoltár

A Sionnak hegyén

Dallam: Strasbourg 1545; Loys Bourgeois 1547 (72. zs.); Genf 1551 (65. zs)

Szöveg: Théodore de Bèze (1519-1605). Fordító: Szenci Molnár Albert, 1607

(♩=90)

OSVÁTH Viktor, 1966

1. A Si - on - nak he - gyén, Úr Is - ten, Ti - ed a di - csé - ret,
 2. Raj - tam a bűn el - ha - tal - ma - zék, Ter - hel - vén en - ge - met,
 3. Ja - va - i - val a te há - zad - nak Meg - e - lé - gít - te - tünk,

Fo - ga - dást tész - nek né - ked it - ten, Tisz - tel - vén té - ge - det.
 De nagy vol - ta ke - gyes - sé - ged - nek El - tör - li vét - kün - ket.
 Szép dol - ga - in te temp - lo - mod - nak Gyö - nyör - kö - dik szí - vünk.

Mert ké - ré - sü - ket a hí - vek - nek Meg - hal - lod ke - gye - sen,
 Bol - dog, a - kit te el - vá - lasz - tál, Fo - gad - ván há - zad - ba,
 A te csu - da i - gaz - sá - god - ból Meg - fe - lész mi - ne - künk,

A - zért te - hoz - zád az em - be - rek Jön - nek min - de - nün - nen.
 Hogy e - lőt - ted nagy buz - gó - ság - gal Jár - jon tor - ná - cod - ba.
 Hall - gass meg, Is - ten, ve - lünk tégy jól, Ó, mi se - ge - del - münk!

105. genfi zsoltár

Adjatok hálát az Istennek!

HÁLAADÓ ZSOLTÁR

Dallam: Genf, 1562

Szöveg: 1. vsz.: Théodore de Bèze (1519-1605). Fordító: Szenci Molnár Albert, 1607

2-3. vsz.: ismeretlen szerző

2-3. vsz.: Szenci Molnár Albert

OSVÁTH Viktor, 1958

1 (♩=100)

1. Ad - ja-tok há - lát az Is-ten-nek, I - mád koz-za - tok szent ne-vé-nek!

1. I - mád - koz - za - tok

1. Ad - ja-tok há - lát Is - ten - nek, szent ne - vé - nek!

5

Hir - des-sé-tek dí - csé - re-tét, És min-den jó - té - te - mé - nyét!

Hir-des - sé - tek ne - ve dí-csé-re-tét, jó - té - te - mé - nyét!

Hir - des-sé-tek Ó dí - csé re-tét És min-den jó - té-te-mé-nyét!

9

Be - szél-jé-tek a nép e - lőtt Nagy csu-dá-it, me - lye - ket tött.

Be - szél-jé-tek a nép e - lőtt Csu-dá-it, me - lye - ket tött.

Be - szél-jé-tek a nép e - lőtt Nagycsu-dá-it, me - lye - ket tött.

2. Já - rul - ja - tok az Úr Is - ten - hez, Az Ő ke - gyes és szentszí - né - hez.
 2. Né - ki ví - gan é - ne - kel - je - tek, Sok csu - da dol - gát dí - csér - je - tek!

2. Já - rul - ja - tok az Úr Is - ten - hez, Az Úr Is - ten ke - gyes - messzentszí - né - hez,
 2. Né - ki ví - gan é - ne - kel - je - tek, Az ő sok csu - da dol - gát dí - csér je - tek!

2. Já - rul - ja - tok az Úr Is - ten - hez, Az ő ke - gyes és szentszí - né - hez.
 2. Né - ki ví - gan é - ne - kel - je - tek, Sok csu - da dol - gát dí - csér - je - tek!

Gon - dol - já - tok meg jól dol - ga - it, ő ta - ná - csa - it
 Ma - gasz - tal - já - tok ő szent ne - vét, fé - li - tek ő - tet!

Gon - dol - já - tok meg dol - ga - it, Í - té - le - tét, ta - ná - csa - it,
 Ma - gasz - tal - já - tok szent ne - vét, Kik szív - ből fé - li - tek ő - tet!

Gon - dol - já - tok meg dol - ga - it, Ő í - té - le - tét, ta - ná - csa - it,
 Ma - gasz - tal - já - tok szent ne - vét, A - kik szív - ből fé - li - tek ő - tet!

Ö - rül - jön a ti szí - ve - tek, Míg jó - vol - tát hir - de - ti - tek.
 Ör - vend - jen a - zok - nak szí - vek, Kik az Úr - ról em - lé - kez - nek!

Ö - rül - jön a ti szí - ve - tek, Míg jó - vol - tát hir - de - ti - tek.
 Ör - vend - jen a - zok - nak szí - vek, Kik az Úr - ról em - lé - kez - nek!

Ö - rül - jön a ti szí - ve - tek, Míg jó - vol - tát hir - de - ti - tek.
 Ör - vend - jen a - zok - nak szí - vek, Kik az Úr - ról em - lé - kez - nek!

3. Ad-junk há-lát az Úr Is-ten - nek: Ő ad-ja né - künk a ke-gyel - met.
 3. Ke-res-sé-tek e ke-gyes U - rat, És az ő szí - nét és ha - tal - mát!

3. Ad-junk há-lát az Úr Is-ten - nek: Ő ad-ja né - künk a ke - gyel-met.
 3. Ke-res-sé-tek e ke-gyes U - rat, És az ő szí - nét és ha - tal - mát!

3. Ad-junk há-lát az Úr Is-ten - nek: Ő ad-ja né - künk a ke-gyel - met.
 3. Ke-res-sé-tek e ke-gyes U - rat, És az ő szí - nét és ha - tal - mát!

Él - te - tő vi-zünk I - gé-je, Sza-va lel-künk-nek ke - nye-re,
 Meg - gon-dol-já - tok dol - ga-it, Ne fe-lejt - sé - tek csu - dá - it!

Él - te - tő vi - zünk az ő I - gé-je, Sza-va lel-künk - nek ál - dott ke-nye-re,
 Meg-gon-dol-já - tok az ő dol-ga-it, Ne fe-lejt - sé - tek nagy - csu-dá - it!

Él - te - tő vi-zünk az ő I - gé-je, Sza-va lel-künk - nek ál - dott ke-nye-re,
 Meg-gon-dol-já - tok az ő dol-ga-it, Ne fe-lejt - sé - tek nagy - csu-dá - it!

A - zért minde vi - lág e - lőtt Di - cső-ít - sük mind-ö - rök - re őt!
 Őr - vend-jen a - zok-nak szí - vek, Kik az Úr-ról meg-em - lé - kez-nek!

A - zért minde vi - lág e - lőtt Di - cső-ít - sük ö - rök - re őt!
 Őr - vend-jen a - zok-nak szí - vek, Kik az Úr-ról em - lé - kez - nek!

A - zért mind az e - gész vi - lág e - lőtt Di - cső-ít - sük mind-ö - rök - re őt!
 Őr - vend-jen mind a - zok - nak szí - vek, Kik az Úr - ról meg em - lé - kez - nek!

164. dicséret

Kegyes Jézus, itt vagyunk

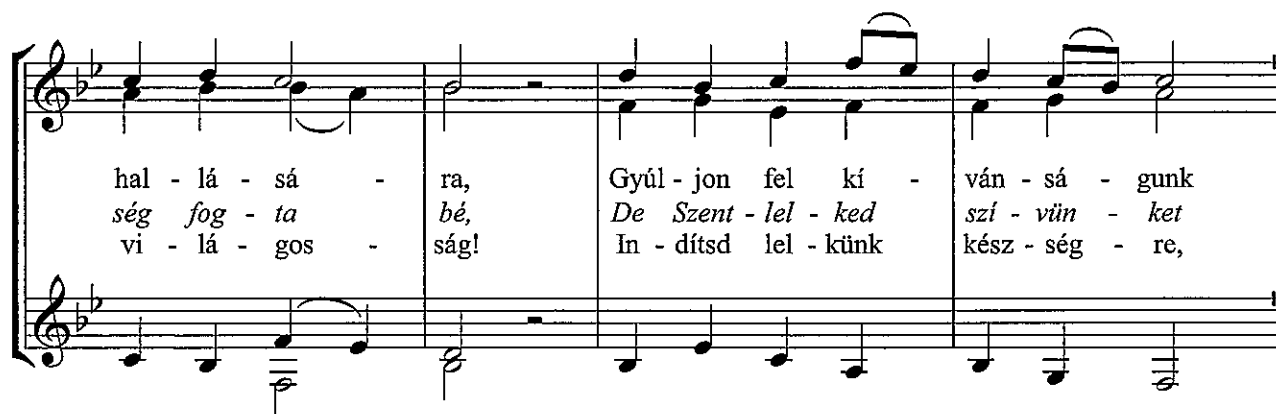
Dallama: Johann Rodolph Ahle, 1664. Szövege: Tobias Clausnitzer (1618-1684)

OSVÁTH Viktor, 1964

(♩=100)

1. Ke - gyes Jé - zus,   itt va - gyunk   Te szent Í - géd
 2. El - mén - ket, ér -   tel - mün - ket   Lel - ki ső - tét -
 3. Di - cső - ség - nek   nap - fé - nye,   Is - ten - től jött

hal - lá - sa - ra,   Gyül - jon fel kí -   ván - sa - gunk
 ség fog - ta   bé,   De Szent - lel - ked   szí - vün - ket
 vi - lá - gos - ság!   In - dítsd lel - künk   kész - ség - re,

Id - ves - ség ta - nu - lá - sa - ra,   Hogy a föld - től
 Tisz - ta fény - nyel úgy tölt - se   bé,   Hogy jót gon - dol -
 Nyisd meg fü - lünk,   szí - vünk és   száánk!   Hit - val - lá - sunk,

el - sza - kad - junk,   Csak te - hoz - zád   ra - gasz - kod -   junk.
 junk és szól - junk,   Mert csak tő - led   kell azt vár -   nunk.
 kö - nyör - gé - sünk,   U - runk, Jé - zus,   halld meg, ké -   rünk!

/Férfikar magasabban is énekelheti./

167. dicséret

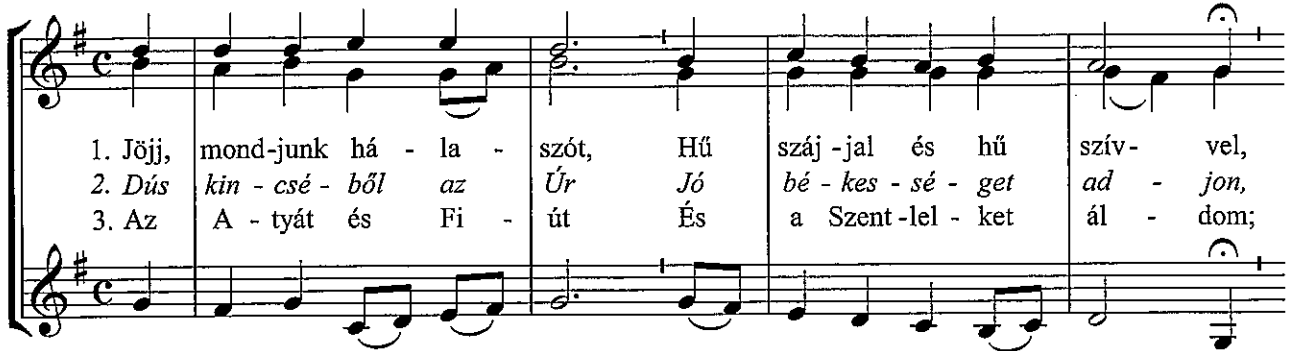
Jöjj, mondjunk hálaszót!

Dallam: Johann Crüger, 1648.

Szöveg: Martin Rinckart, (1586-1649) Fordító: Áprily Lajos (1887-1967)

(♩=120)

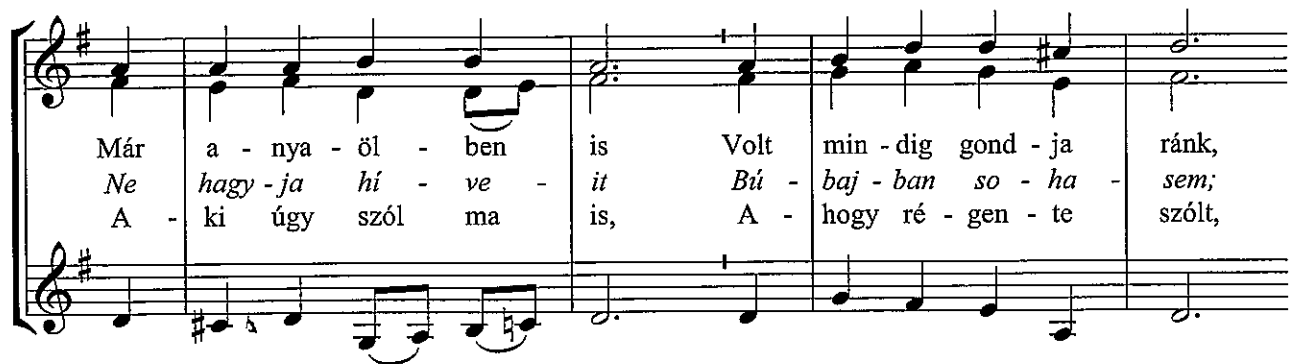
OSVÁTH Viktor, 1962

1. Jöjj, mond-junk há - la - szót, Hű száj - jal és hű szív - vel,
 2. *Dús* kin - csé - ből az Úr Jó bé - kes - sé - get ad - jon,
 3. Az A - tyát és Fi - út És a Szent - lel - ket ál - dom;

Mert raj - tunk itt az Úr Nagy cso - da - dol - got mí - vel.
 Hogy szí - vünk - ben a kedv Vig és de - rűs ma - rad - jon.
 A menny U - rát, ki - ben Szent egy - be - forrt a há - rom;

Már a - nya - öl - ben is Volt min - dig gond - ja ránk,
 Ne hagy - ja hí - ve - it Bú - baj - ban so - ha - sem;
 A - ki úgy szól ma is, A - hogy ré - gen - te szólt,

A sok jót, mely - lyel áld, Ki sem mond - hat - ja szánk.
 A rossz - tól óv - ja meg Itt s túl ez é - le - ten.
 Nem vál - to - zik: az Ő És az lesz, a - ki volt.

/Férfikar magasabban is énekelheti./

185. dicséret Krisztus feltámadott!

Húsvéti ének a XIII.sz. elejéről.
Fordító: 1.vsz. Árokháty Béla (1890-1942)

Diadalmasan, ujjongva (♩=88)

OSVÁTH Viktor, 1965

f

1. Krisz-tus fel-tá-ma - dott, Kit ha - lál el - ra - ga - dott; Ör - ven - dez - zünk, ví - gad - junk:
Ha ő fel nem tá-mad, Nincs töb - bé bűn-bo-csá - nat; De él, e - zért szent ne - vét,
2. Van nagy bi-zo-dal-munk, Hogy mi is fel - tá - ma - dunk, Krisz-tus - sal u - ral - ko - dunk,
Ad-junk né - ki há - lát, Mond-junk szép hal - le - lu ját, Zeng-je Krisz-tust é - ne - künk:

f

Krisz-tus lett a ví - ga - szunk, Hal-le - lu - ja! *p* Hal - le - lu - ja! *mf* Hal - le - lu - ja!
Zeng-jük ő dí - csé - re - tét, Hal-le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
Vé - le e - gyütt ví - ga - dunk, Hal-le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
Vé - le ő - rök - ké é - lünk! Hal-le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

f Hal - le - lu - ja! Ör - ven - dez - zünk, ví - gad - junk: Krisz-tus lett a vi - ga - szunk!
Hal - le - lu - ja! Zeng-je Krisz-tust é - ne - künk: Vé - le ő - rök - ké é - lünk!

1. 2. **Largo**

ff Hal - le - lu - ja!

(A 2. vers szövegét a 354. dicséret 3. verséből, és a 356. dicséret 5. verséből O.V. állította össze)

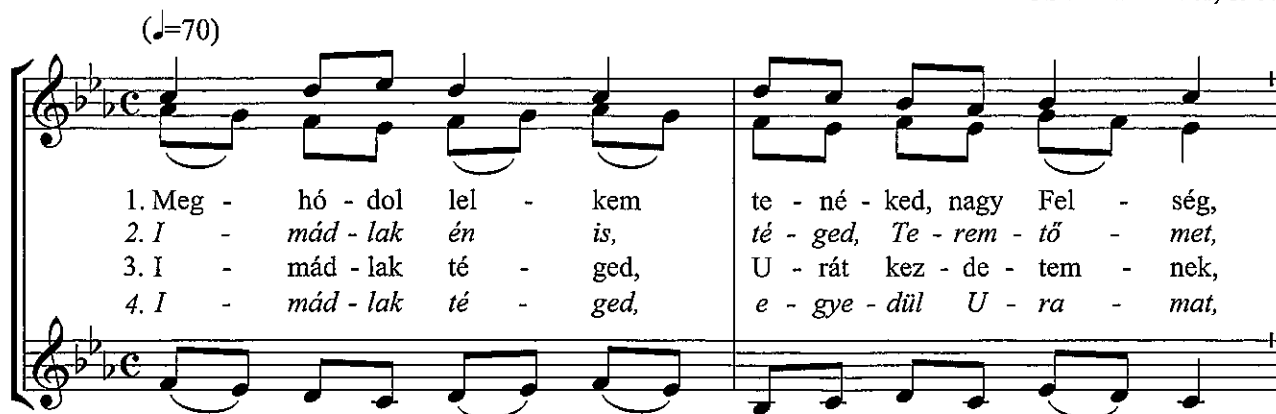
251. dicséret

Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség

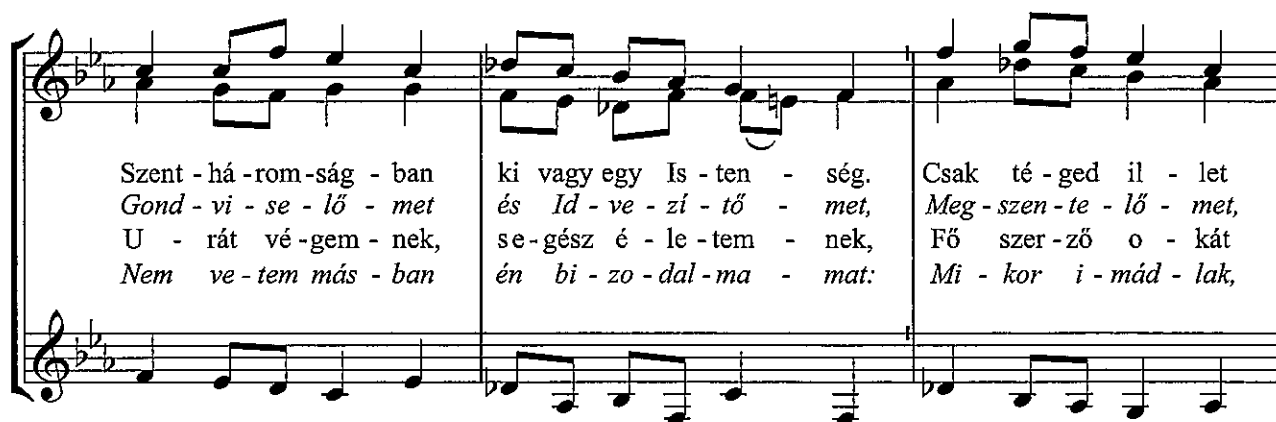
Dallam: Debrecen, 1774. Szöveg: Ráday Pál, (1677-1733)

OSVÁTH Viktor, 1967

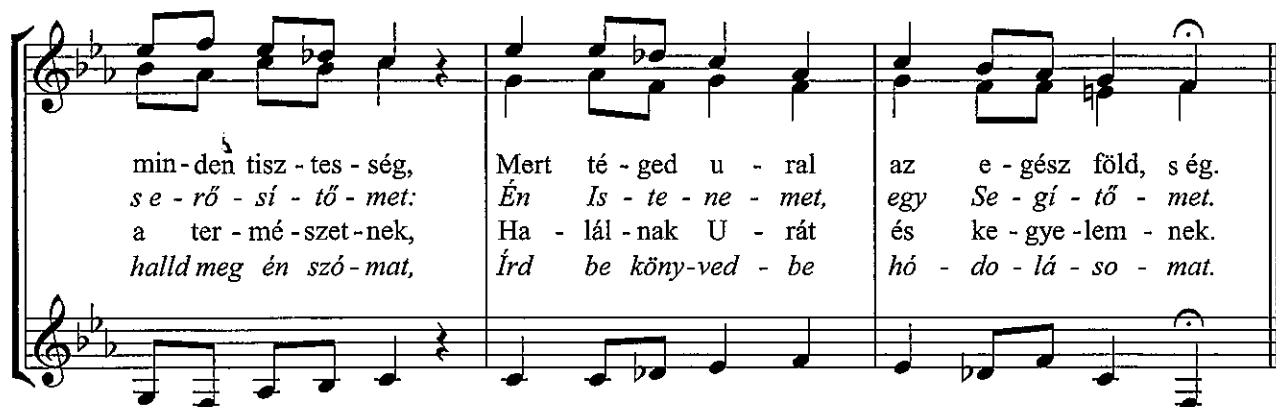
(♩=70)

1. Meg - hó - dol lel - kem   te - né - ked, nagy Fel - ség,
 2. I - mád - lak én is,   té - ged, Te - rem - tő - met,
 3. I - mád - lak té - ged,   U - rát kez - de - tem - nek,
 4. I - mád - lak té - ged,   e - gye - dül U - ra - mat,

Szent - há - rom - ság - ban   ki vagy egy Is - ten - ség.   Csak té - ged il - let
 Gond - vi - se - lő - met   és Id - ve - zí - tő - met,   Meg - szen - te - lő - met,
 U - rát vé - gem - nek,   se - gész é - le - tem - nek,   Fő szer - ző o - kát
 Nem ve - tem más - ban   én bi - zo - dal - ma - mat: Mi - kor i - mád - lak,

min - den tiszt - tes - ség,   Mert té - ged u - ral   az e - gész föld, s ég.
 se - rő - sí - tő - met: Én Is - te - ne - met,   egy Se - gí - tő - met.
 a ter - mé - szet - nek,   Ha - lál - nak U - rát   és ke - gye - lem - nek.
 halld meg én szó - mat,   Írd be köny - ved - be   hó - do - lá - so - mat.

296. és 325. dicséret

Szép tündöklő hajnalcsillag - Szívünk vígsággal ma bétölt

Dallam: Nicolai Filippi, 1599

Szöveg: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743

(♩=90)

OSVÁTH Viktor, 1967

1. Szép tün - dők - lő haj - nal - csil - lag, Ki ke - gye - lem - mel fel - ra - gyog,
 2. Szí - vünk víg - ság - gal ma bé - tölt, Mert í - gé - ret sze - rint fel - költ
 3. Lé - gye - ken ben - ned, te én - ben - nem, Jé - zus, en - gedj hoz - zád men - nem,
 4. Szól - jon im - már az or - go - na, Gyö - nyö - rű - sé - ges mu - zsi - ka,
 5. Ily kedv - vel ví - gad én szí - vem, Mert drá - ga kin - csem az Is - ten,

Jes - sé - nek szép vesz - sze - je, Dá - vid ki - rály - nak mag - zat - ja,
 Is - ten - fé - lők szá - má - ra Az i - gaz - ság fé - nyes nap - ja:
 Ha te is hoz - zám jöt - tél. Ad - jad: lé - gye - ken a te hí - ved,
 Új - jong - va é - ne - kel - jek, Hogy meg - vál - tó Jé - zu - som - nak,
 Kez - det és vég min - den - ben, Hogy dí - csér - jem Őt ö - rök - re,

Sok ki - rá - lyok - nak ki - rá - lya, Lel - kem - nek vő - le - gé - nye. Ked - ves, ke - gyes,
 Új - tes - tá - men - tom - nak pap - ja El - jött, kit sok szent vá - ra. Csil - lag vil - log,
 Es - sék meg raj - tam hű szí - ved, Ha ke - gye - lem - mel be - vet - tél. Mert nincs más kincs,
 Drá - ga szép ke - gyes U - ram - nak Sze - rel - mé - ben ör - vend - jek. Zeng - jen, peng - jen
 Menny - be vi - szen nagy ö - röm - re, Min tap - so - lok szí - vem - ben. Á - men, á - men!

kel - le - me - tes é - kes és gyö - nyö - rű - sé - ges, Gaz - dag - ság - gal di - cső - sé - ges.
 Ra - gyog már rám, me - lyet Bá - lám lá - ta ré - gen, Fény - lik, mintszépnap az é - gen.
 Mely hí - vek - kel, bús szí - vek - kel jól te - het - ne, Bol - dog - sá - got sze - rez - het - ne.
 Ví - gas - sá - gos, buz - gó - sá - gos hál - a - dó szó: Nagy az Úr, ő er - re mál - tó!
 Jö - vel, U - ram, szép ko - ro - nám, jöjj si - et - ve: Té - ged vár - lak re - mény - ked - ve!

299. dicséret Jézus hív!

Dallam: John Steiner (1840-1901). Szöveg: Cecil Frances Alexander (1818-1895)
Fordító: Papp Ákos

OSVÁTH Viktor, 1966

(♩=110)

1. Jé - zus hív, bár zúg, mo - raj - lik É - le - tünk vad ten - ge - re;
 2. Vedd a pél - dát And-rás - tól, ki Hall-va hí - vó szó - za - tot,
 3. Jé - zus hív, hogy őt i - mád - jad, Meg-ra - gad, hogy el ne ess,
 4. Ha ne - héz az é - let ter - he, Ros-ka - doz - va hor - dom azt:
 5. U - ram, hoz-zám légy ke - gyel-mes, Tedd ti - ed - dé szí - ve - met,

Halk hí - vá - sa tisz - tán hal - lik: "Jer, kö - vess, ó jöjj i - de!"
 Há - ló - ját se von - szo - lá ki: É - te min - dent el - ha - gyott.
 Mert kí - sért ön - telt vi - lá - god: "Jöjj, en - gem job - ban sze - resst!"
 Bús or - cám hoz - zá e - mel - ve, Jé - zus - ban le - lek ví - gaszt.
 Hadd le - hes-sek en - ge - del - mes, Né - ked é - lő gyer - me - ked!

5

/Férfikar magasabban is énekelheti./

314. dicséret

Jézus, születél idvességünkre

Dallam: Debrecen, 1774. Szöveg: Debrecen, 1590

OSVÁTH Viktor, 1966

(♩=100)

1. Jé - zus, szü - le - tél
 2. El - ső szü - le - ink
 3. *Nem volt sen - ki sem,*
 4. Ér - tünk fel - ve - vél
 5. *Si - ess már hoz-zánk,*
 6. Lé - gyen tiszt - tes - ség

id - ves - sé - günk - re,
 vét - ke - i mi - att
ki meg - men - te - ne,
 a Szűz - től tes - tet,
meg vál - tó U - runk!
 te Fel - sé - ged - nek,

A - mint ré - gen - ten
 És az ör - dö - gi
Ám - de szent A - tyád
 Mely - ben szen - ve - dél
Ad - jad, hogy vé - gig
 És szent A - tyád - nak,

va - la í - gér - ve,
 csa - lárd - ság mi - att
meg - kö - nyö - rü - le,
 és től e - le - get;
Ben - ned biz - has - sunk,
 mi Te - rem - tők - nek,

A - tya Is - ten - nek
 Hoz - tunk ma - gunk - ra
Té - ged í - gé - re,
 El - vé - véd a mi
És szent A - tyád - dal
 És e - gye - tem - ben

nagy sze - rel - me,
 ö - rök ha - lált,
s i - dő tel - vén,
 bú - ne - in - ket,
meg - lát - has - sunk,
 Szent - lé - lek - nek:

Em - be - ri nem - hez
 És kár - ho - za - tot,
Sza - ba - di - tó - ul
 Nyer - vén mi - né - künk
Menny - ben te - vé - led
 Di - cső - ség a Szent -

tet - szik eb - be
 po - kol kín - ját,
né - künk menny - ből
 ö - rök él - tet,
la - koz - has - sunk,
 há - rom - ság - nak,

Ke - gyes - sé - ge.
 Sok nya - va - lyát.
A - lá - kül - de.
 Di - cső - sé - get.
Vi - gad - has - sunk.
 Egy Is - ten - nek!

347.dicséret

Jézus, ki a sírban valál... Húsvéti ének

Dallam: 35. genfi zsoltár, Genf, 1551. Szöveg: Lengyel József (1770-1822)

(♩=70)

OSVÁTH Viktor, 1968

1. Jé - zus, ki a sír - ban va - lál, Ál - ta - lad meg - holt a ha - lál,
2. Hol van, ko - por - só, ha - tal - mad? El - ve - sze nyert di - a - dal - mad.
3. Nincs már szi - vem fé - lel - mé - re Né - z - ni sí - rom fe - ne - ké - re,
4. Sőt hi - szem, hogy e tört cse - rép E - dény le - end még egy - szer ép,
5. Jé - zus, se - gít en - gem eb - ben, Hogy él - tem foly - jék szén - teb - ben,

Az é - let pe - dig fel - tá - ma - dott, Mert szent tes - ted meg nem rot - ha - dott.
Ho - vá lőn, ó, ha - lál, a ful - lánk, Me - lyet fensz már ré - g - ó - ta re - ánk?
Mert lá - tom Jé - zus pél - dá - já - ból, Mi le - het a hol - tak po - rá - ból.
És te - te - mim meg - é - pít - tet - nek, Bár ve - sé - im meg - e - mész - tet - nek.
És hogy ne men - jek í - té - let - re, Tá - massz fel en - gem új é - let - re!

Él a Jé - zus, a mi fe - jünk, Ke - resz - tyé - nek é - ne - kel - jünk,
Már nem ret - te - günk mi - at - ta, Mert Jé - zus meg - hó - dol - tat - ta
Szűn - je - tek meg, két - sé - ge - im, Vál - toz - za - tok fé - lel - me - im
Gya - lá - zat el - vet - te - té - sem, De pom - pás lesz ki - ke - lé - sem,
A te Lel - ked - nek e - re - je Az új é - let - nek kút - fe - je;

Ül - vén hús - vét ün - ne - pe - ket, Új győ - ze - del - mi é - ne - ket.
A - ma fé - lel - nek Ki - rá - lyát, Meg - nyit - ván sír - já - nak szá - ját.
Re - mény - ség - gé, s ő - rő - mők - ké, Mert nem al - szom el ő - rök - ké.
Új e - get lát - ván e - zek - kel Az új - ra meg - nyílt sze - mek - kel.
Hogy hát le - gyek é - lő sze - mély: Lel - ked ál - tal én - ben - nem élj!

350. dicséret

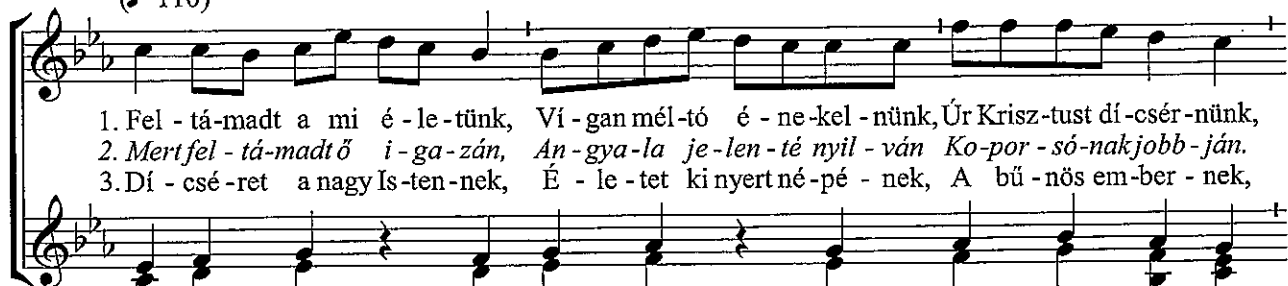
Feltámadt a mi életünk

Dallam: Debrecen, 1774. Szöveg: Pécselyi Király Imre, 1630

*A Tiszáninneni Református Egyházkerület
Szárjai Lelkész-kórusának sok szeretettel*

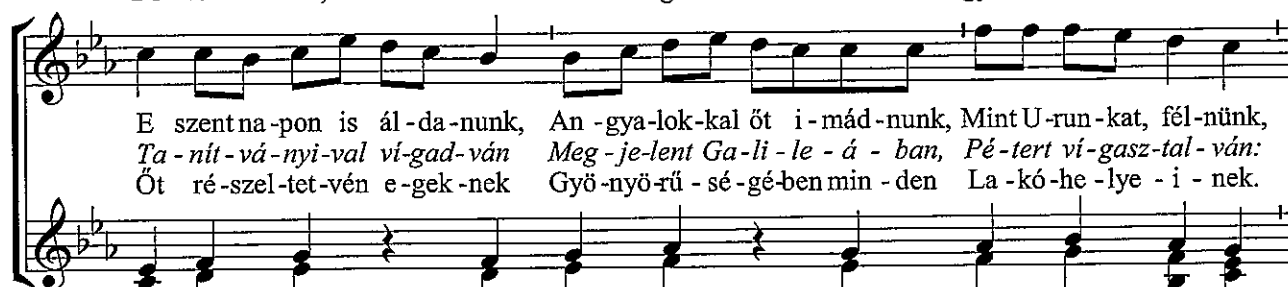
OSVÁTH Viktor, 1968

(♩=110)

1. Fel - tá - madt a mi é - le - tünk, Ví - gan méltó é - ne - kel - nünk, Úr Krisz - tust dí - csér - nünk,
2. Mert fel - tá - madt ő i - ga - zán, An - gya - la je - len - té nyil - ván Ko - por - só - nak jobb - ján.
3. Dí - csé - ret a nagy Is - ten - nek, É - le - tet ki nyert né - pé - nek, A bú - nös em - ber - nek,

1. Fel - tá - madt, fel - tá - madt, Jé - zu - sunk né - künk!
2. Fel - tá - madt, fel - tá - madt Jé - zus i - ga - zán.
3. Dí - csé - ret, di - cső - ség A nagy Is - ten - nek!

E szent na - pon is ál - da - nunk, An - gya - lok - kal őt i - mád - nunk, Mint U - run - kat, fél - nünk,
Ta - nít - vá - nyi - val ví - gad - ván Meg - je - lent Ga - li - le - á - ban, Pé - tert ví - gasz - tal - ván:
Őt ré - szel - tet - vén e - gek - nek Gyö - nyö - rű - sé - gé - ben min - den La - kó - he - lye - i - nek.

E na - pon ál - da - nunk Meltó őt fél - nünk.
Meg - je - lent Pé - ter - nek Őt ví - gasz - tal - ván:
Dí - csé - ret, di - cső - ség A nagy Is - ten - nek!

Mert őt ma - gasz - tal - ják nap, hold, é - gi se - re - gek,
Őr - vendj te, ki vol - tál gyak - ran bú - nért sí - rás - ban,
Lel - ki ja - va - i - val né - pét meg - lá - to - gat - ja,

Mert őt ma - gasz - tal - ják é - gi se - re - gek,
Őr - vendj te, ki vol - tál bú - nért sí - rás - ban,
Lel - ki ja - va - i - val né - pét meg - áld - ja,

Az utolsó vers után:

Vagy:

A meny - nye - i szen - tek.
A - lá - za - tos - ság - ban.
Meg - té - ré - sét vár - ja.

A szen - tek.
A - lá - zat - ban.
Őt vár - ja.

Vár - ja.

Vár - ja.

/Nőikaral a-mollban énekelhető/

357. dicséret Jézus, én bizodalmam

Dallam: Johann Crüger (1598-1662)

Szöveg: Berlin, 1653. Fordító: Schulek Tibor (1904-1989)

(♩=100)

OSVÁTH Viktor, 1967

1. Jé - zus, én bi - zo - dal - mam És Meg - vál - tóm é - le - tem - ben,
 2. Jé - zus, én Meg - vál - tóm él, Én is lá - tom az é - le - tet;
 3. Re - mény - ség kö - te - lé - vel Vé - le már ősz - sze - köt - tet - tem;
 4. Föl - di por - ból vett po - rom Vég - re is - mét por - ba tér meg,
 5. A - mi fáj itt és só - hajt, Az ott lé - szen di - cső - sé - ges;
 6. Bá - tor - ság - ban lé - gye - tek: Jé - zus hor - doz, mint ő - vé - it.
 7. E - meld fel hát lel - ke - det, Hagyj el min den föl - di vá - gyat;

(1.) Ben - ned van nyu - go - dal mam, Nem kell sem - mi - től ret - teg - nem,
 (2.) Lé - szek Id - ve - zi - tőm - nél, Im - már sem - mi sem ret - tent - het;
 (3.) E - rős hi - tem ke - zé - vel Már ő be - lé hely hez - tet - tem;
 (4.) De föl - tá - maszt egy - ko - ron Meg - vál - tóm, hogy vé - le él - jek;
 (5.) Föld -ből szé - pen ott ki - hajt, Mi itt ín - sé - gek - kel tel - jes.
 (6.) Hát ne ke - se - reg - je - tek; Krisz tus ú - jon - nan meg - é - pít.
 (7.) Bíz d rá ar - ra szí - ve - det, Ki - ből id - ves - sé - ged á - rad.

(1.) Ha - lál nagy éj - sza - ká - ja, Bár ret - tent - sen fű - lánk - ja.
 (2.) Ő a Fő és nem hagy - ja, Hogy el - vesz szen egy tag - ja.
 (3.) El nem sza - kaszt tő - le már Sem é - let, sem a ha - lál.
 (4.) Vé - get - len di - cső - ség - ben: Ná - la lé - szek menny - ég - ben.
 (5.) E - rő - te - len - sé - ge - met, Ott le - té - szem bú - nő - met.
 (6.) An - gya - lá - nak sza - vá - ra Fel - kel - tek nem - so - ká - ra.
 (7.) Jé - zus - nál tartsd kin - cse - det, Lé - gyen Jé - zu - sé szí - ved!

378.dicséret

Adjunk hálát mindnyájan

Dallam: Debrecen, 1774. Szöveg: Huszár Gál, 1560

(♩=75)

OSVÁTH Viktor

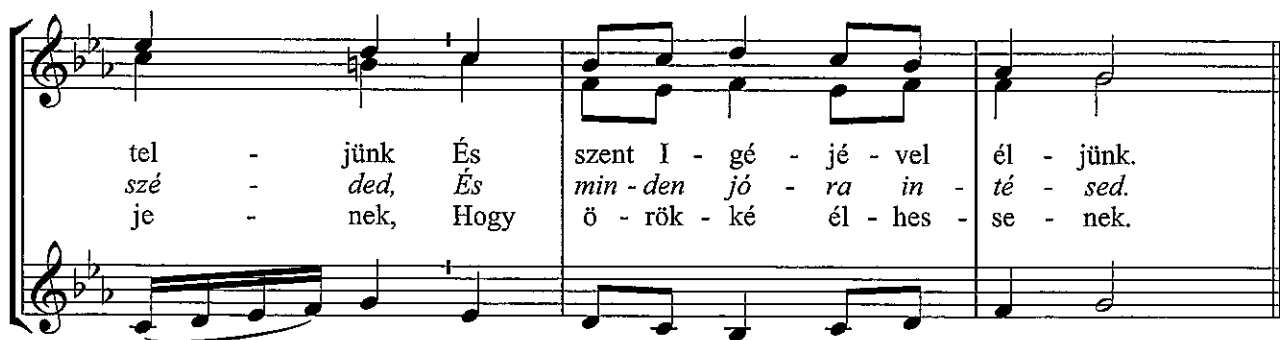
1. Ad - junk há - lát mind - nyá - jan Az A - tya Úr Is - ten -
 2. Tarts meg min - den i - dő - ben Min - ket az i - gaz hit -
 3. Hogy sok né - pek te - hoz - zád Meg - tér - je - nek bű - nük -

nek, És mond - junk di - csé - re - tet Mi te - rem - tő Is - te - nünk - nek,
 ben, És i - gaz ér - tel - mé - ben A szent e - van - gé - li - om - nak;
 ből, És té - ged szol - gál - ja - nak Az ő szí - vük - ből - lel - kük - ből;

Ki egy - be - gyűj - te most min - ket, Hogy ün - ne - pet szen -
 Lé - gyen fo - ga - na - tos köz - tünk A te ke - gyes be -
 Hogy min - de - nek i - mád - ja - nak Scsak té - ged tisztel -

tel - jünk És szent I - gé - jé - vel él - jünk.
 szé - ded, És min - den jó - ra in - té - sed.
 je - nek, Hogy ő - rök - ké él - hes - se - nek.

390. dicséret

Erős vár a mi Istenünk

Szöveg és dallam: Luther Márton, 1529

(♩=100)

OSVÁTH Viktor

1. E - rős vár a mi Is - te-nünk, Jó fegy-ve-rünk és paj - zsunk.
 2. E - rőnk ma - gá-ban mit sem ér, Mi csak-ha-mar el - es - nénk;
 3. E - vi - lág min-den ör - dö - ge Ha el - nyel - ni a - kar - na,
 4. Az I - ge kő - szál ként meg-áll, Meg-szé - gye-nül, ki bánt - ja;

Ha ő ve - lünk, ki el - le-nünk? Az Úr a mi ol - tal - munk.
 De küzd ér - tünk a hős ve - zér, Kit Is - ten ren - delt mel - lénk.
 Min - ket meg nem ré - mí - te - ne, Mi - raj - tunk nincs ha - tal - ma.
 Ve - lünk az Úr tá - bor - ba száll, Szent Lel - két ránk bo - csát - ja.

Az ős el - len - ség Most is ül - döz még, Nagy a se - re - ge,
 Kér - de - zed: ki az? Jé - zus Krisz - tus az, Is - ten szent Fi - a,
 E - vi - lág u - ra Gyúl - jon bosz - szú - ra: Nincs e - re - je már,
 Kin - cset, é - le - tet, Hit - vest, gyer - me - ket Mind el - ve - he - tik,

Csa - lárd - ság fegy - ve - re; Nincs i - lyen több a föl - dön.
 Az ég és föld U - ra, Ő a mi di - a - dal - munk.
 Re - á í - té - let vár: Az I - ge por - ba dön - ti.
 Mit ér ez ő ne - kik? Mi - énk a menny ö - rök - re.

393. dicséret

Ne csüggedj el, kicsiny sereg

Dallam: 68. genfi zs. Strasbourg, 1525. Mattheus Greitner 1539

Szöveg: Michael Altenburg (1584-1640). Fordító: Csomasz Tóth Kálmán (1902-1988)

Allegro (♩=85)

OSVÁTH Viktor, 1966

f

1. Ne csüg-gedj el, ki - csiny se-reg, Ha rád zú-dul vad el-le-ned, Hogy vég-képp
2. Él az Úr, áll í - gé-re-te: Őr - dög, s vi-lág min - den cse-le Meg - szé - gye -

ősz-sze - tör-jön; Bár el-pusz-tí - tá - sod-ra tör, Gond, ké-tel-ke-dés mit győ-tör?
nül mi - raj-tunk! Vé - lünk az Úr, mi ő - ve-le, Vég - te-len az ő e - re - je:

Nem lesz ez így ő-rök - kön! *ff* Bíz-zál, ü-gyed az Is-te-né, Né-pét ő el nem
Győ-zel-met kell a - rat - nunk. Krisz-tu-sunk, se - gélj, el ne hagyj, Párt fo-gónk vé-gig

ej - te - né: Ő áll majd bosz-szút ér - ted; Ő ál - lít Ge - de-ont mel-léd,
te ma-radj: Ol - tal-mazz ne - ved ál - tal, Hogy, mint hű nyá-jad, te - ne - ked

Ál - ta - la har-cod-ban meg-véd, Szent i - gé - jét és té - ged.
Zeng - hes-sünk di - csé - re - te - ket Vig, bol-dog hál' - a - dás - sal!

394. dicséret

Térj magadhoz, drága Sion!

Dallam: Luttenberger Tihanyi Ágost, 1890

Szöveg: Pauli Joachim (1636-1708). Fordító: Jeszenszky Károly, 1890

(♩=50)

OSVÁTH Viktor 1965.

1. Térj ma-gad-hoz, drá-ga Si - on, Van még né-ked Is - te - ned,
 2. Hul - lá-mok, ha ré - mí - te - nek, Mér - he - tet-len víz fe - lett,
 3. Bár hegy, hal-mok ren - ge - né - nek, Mi - ket é - gi kéz e - melt,
 4. Bár kö-nyű-id om - la - ná - nak Gyön-gyö-kül a ten - ger - be,

Ki A-tyád-ként fel - ka-rol - jon, S szí-vét osz-sza meg ve - led!
 Sa ha-bok közt szí - ved re - meg, Hogy si-rod is ott le - led.
 Sin-du-lá - sa a nagy ég - nek Vég-rom-lás-ra ad - na jelt:
 És el-hal-ván hang-ja szád - nak, Csak pi-heg-nél, mint ger - le,

Azt bün-te - ti, kit sze - ret, Más-képp ő nem is te - het:
 Ha a - lud - ni lá - tod őt, Ki re - mé-nyed és e - rőd:
 Ezt lát - va is el ne hidd, Hogy ez a perc el - ve - szít;
 Bár vér vol - na bí - bo - rod, S kő meg - szán-ná nyo - mo - rod,

Si - on, ezt hát jól gon - dold meg, S szabj ha-tárt bús gyöt - rel - med - nek!
 Si - on, so - ha ne fe - ledd el: Ő meg-vív-hat ten - ge - rek - kel!
 Si - on, ad - dig meg nem dől - hetsz, Míg ol - tal-mad Is - ten - től lesz!
 Si - on, ne félj a go - nosz - tól, Baj nem ér, míg ben - ne bí - zol!

396. és 228. dicséret

Ébredj, bizonyágtévő Lélek - Jehova, csak néked éneklek

Dallam: Halle, 1690

Szöv.: 1-3 vsz.: Carl Heinrich von Bogatzky (1690-1774). Ford.: Vargha Gyuláné (1853-1929)

A 4-7. vsz.: Crassellius Bertalan (1667-1724). Fordító: Csomasz Tóth Kálmán (1902-1988)

(♩=120)

OSVÁTH Viktor

1. Éb - redj, bi-zony-ság - té - vő Lé - lek! A vár - fa - lak-ra ő - rök áll - ja - nak,
 2. Ó, bár-ha lán-god fel - lo-bog-na Séb-red-ne föl sok nem-zet fé - nyi - nél,
 3. Küldd út - ra hír - nő - kid csa-pat-ját És adj e - rőt on-nan fe - lül ne - kik,

4. Je - ho - va, csak né - ked é - nek-lek, Ki vol-na más te-hoz-zád fog - ha - tó?
 5. Ó, vonj, A-tyám, Fi - ad - hoz en-gem, Hogy szent Fi - ad is hoz-zád el - vi - gyen;
 6. Ha sem-mi mást nem ké - rek Tő - led, Csak a - mit Lel-ked ál - tal kér - he - tek,
 7. Jó tud-nom azt, hogy köz-ben - já-róm Hű Jé - zu - som, ki job-bod fe - lől ül;

Kik bát - ran szól nak, sharc-ra ké - szek, Ha éj bo - rul le, vagy ha kél a nap.
 Ó, bár sok szol - ga, sar - lót fog - va, A - rat - na, míg-nem le - bo - rul az éj!
 Hogy vesz - ni a po - gányt se hagy-ják, És szer - te - űz - zék Sá-tán se - re - git.

Di - csé - re - tet csak né - ked zen - gek, Csak té - ged áld - lak, ó Min - den - ha - tó!
 Smíg jó - vol - to - dat áld - va zen - gem, Keb - lem Szent - lel - ked haj - lé - ka le - gyen;
 Te szük - sé - gem be - tel - je - sí - ted, Mert Jé - zus Hoz - zád u - tat ké - szí - tett,
 Ó - ál - ta - la, ha hit-ből vá - rom, Ké - ré - sem ná - lad biz - ton tel - je - sül;

Hí - vá - suk zeng-jen mesz sze-szer-te - szét, Az Úr-hoz gyűjt - ve né - pek se - re - gét.
 U - runk, e rop-pant, ért ve - tés-re nézz: A mun ka sok, a mun - kás oly ke - vés.
 Or - szá - god jöj - jön el mi - nél e - lébb, Hir - det - ve szent ne - ved dí - csé - re - tét!

Jö - vel, se - gíts, én é - des Jé - zu - som, Hogy kö - nyör - gé - sem menny-be el - jus - son!
 Add bé - kes - sé - ged i - zét ér - ze - ni, És dí - csé - re - ted ví - gan zen - ge - ni!
 Ki gyöt - rel - mé - vel ér - tem ál - do - zott És üd - vös - sé - get jus - so - mul hoz - zott.
 Jó né - kem, hogy míg tart ez é - le - tem, Szent ne - ved ví - gan, áld - va zeng - he - tem!

398. dicséret

Úr lesz a Jézus mindenütt

Dallam: John Hatton, (1710-1793)

Szöveg: Isaac Watts, 1713. Fordító: Csomasz Tóth Kálmán (1902-1988)

(♩=120) OSVÁTH Viktor

1. Úr lesz a Jé - zus	min - de - nütt,	Hol csak a nap - nak	fé - nye süt,
2. Ő - ne - ki mond - junk	hő i - má t,	Dí - szít - sük az - zal	hom - lo - kát,
3. Or - szá - gok, né - pek	és nyel - vek,	Ő di - cső - sé - gét	zeng - je - tek,
4. Ő ki - rály - sa - ga	bő ál - dás,	Ott van a fel - sza -	ba - du - lás,
5. Min - den te - rem - tés	dí - csér - je,	A ki - rály Krisz - tust	tisz - tel - je:

Úr lesz a mesz - sze	ten - ge - rig,	Hol a hold nem fogy	s nem te - lik.
Jó il - lat lé - gyen	szent ne - ve,	Min - den na - pon di -	csé - re - te.
Gyer - me - kek hang - ja	hir - des - se:	Ál - dott a Jé - zus	szent ne - ve!
Fá - rad - tak ott meg -	nyug - sza - nak,	Ín - sé - ge - sek meg -	ál - dat - nak.
An - gya - li é - nek	zeng - jen fenn,	S mind e föld mond - ja	rá: Á - men.

422. dicséret

Hadd menjek, Istenem, mindig feléd!

Dallam: Lowell Mason, 1856.

Szöveg: Sarah F. Adams (1841). Fordító: Áprily Lajos (1887-1967)

(♩=85)

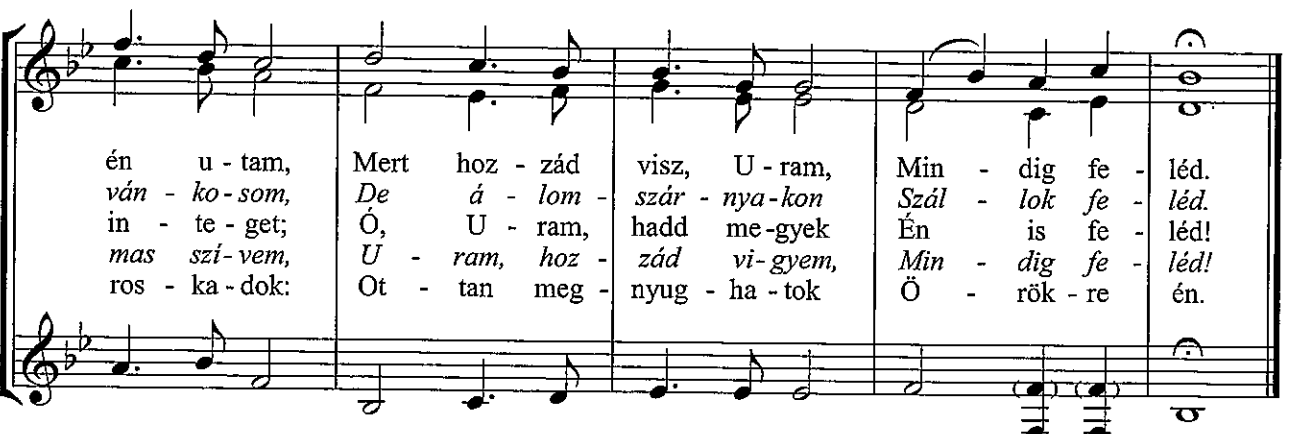
OSVÁTH Viktor, 1968

1. Hadd men-jek,	Is - te-nem	Min - dig fe -	léd!	Fáj - dal-mak	út - ja - in
2. Ha es - te	száll re-ám	S csön-des he -	lyen	Á - lom-ra	haj - ta-nám
3. Szi - vem-től	tró - no - dig	—Mily szent cso -	da! —	Meny-nye - i	grá - di-csok
4. Á - lom-lá -	tás u-tán	Haj - nal, ha	kél,	Ki - nos kő -	ván - ko-som
5. Csil - lag - vi -	lá - go-kat	El - hagy - va	már,	El - fá - radt	lel - kem is

Min - dig fe -	léd.	Ó, sok ke -	reszt - je van,	De ez az
Fá - radt fe -	jem:	Nem lesz, hol	nyug - ha-tom,	Kő lesz a
Fé - nyes so -	ra.	A szent an -	gyal - se-reg	Mind né - kem
Meg - ál - dom	én.	Temp - lom - má	szen - te-lem,	Hogy fáj - dal -
Ha - za - ta -	lál.	Hoz - zád, ha	el - ju - tok,	Lá - bad - hoz

én u - tam,	Mert hoz - zád	visz, U - ram,	Min - dig fe -	léd.
ván - ko-som,	De á - lom -	szár - nya-kon	Szál - lok fe -	léd.
in - te - get;	Ó, U - ram,	hadd me-gyek	Én is fe -	léd!
mas szi - vem,	U - ram, hoz -	zád vi-gyem,	Min - dig fe -	léd!
ros - ka - dok:	Ot - tan meg -	nyug - ha - tok	Ö - rök - re	én.

(A zárójeles hangokat használva énekelhető Ász, vagy G dúrban)

468. dicséret

Zengd Jézus nevét, zengd világ...

Dallam: William Shrubsole (1760-1806)

Szöveg: Edward Perronet (1726-1792). Fordító: Csomasz Tóth Kálmán (1902-1988)

(♩=125)

OSVÁTH Viktor

1. Zengd Jé - zus ne - vét, zengd, vi - lát, Őt an - gya - lok, áld - já -
 2. Ti vá - lasz - tot - tak, szent hí - vek, Mind, a - kit Ő meg - vál -
 3. Ti bú - nő - sök, mert ő hor - dott Ti - ér - te - tek kint, s át -
 4. Mily bol - dog - ság lesz majd, ha fenn A Jé - zus e - lőtt ál -

tok! Fel - é - ke - sít - ve hom - lo - kát, Ki - rály - lyá
 tott, Szent ir - gal - mát dí - csér - je - tek: Ki - rály - lyá
 kot, És szent vé - ré - vel ál - do - zott: Ki - rály - lyá
 lok És mind - ő - rök - ké zeng - he - tem: Ki - rály - lyá

(rit..... a Tempo)
 Jé - züst, Jé - züst ko - ro - náz - zá - tok!
 Jé - züst, Jé - züst ko - ro - náz - zá - tok!
 Jé - züst, Jé - züst ko - ro - náz - zá - tok!
 Jé - züst, Jé - züst ko - ro - náz - zá - tok!

Az 1. vers: ***f***

A 2. vers: ***mf***

A 3. vers: ***p***

A 4. vers: ***ff***

A 4. vers második "Jézust" szavánál nagy lassítás (rit.), utána: a Tempo ***fff*** végig.

485. dicséret

Jézus Krisztus, szép fényes hajnal

Dallam: Kolozsvár, 1744. Szöveg: Középkori latin énekből, Debrecen, 1600 előtt
Fordító: Szilvás-Újfalvi Imre (1570?-1616 után)

A Tiszáninnyi Református Egyházkerület lelkészi énekkarának

OSVÁTH Viktor

(♩=88)

1. Jé - zus Krisz - tus, szép fé - nyes haj - nal, Ki fel - tá - madsz új vi - lát - gal,

1. Jé - zus Krisz - tus, szép fé - nyes haj - nal, Ki fel - tá - madsz új vi - lát - gal,

És meg - ál - dasz min - den jók - kal: 2. Te vagy né - künk egy re - mény - sé - günk,

És meg - ál - dasz min - den jók - kal: 2. Te vagy né - künk egy re - mény - sé - günk,

Is - ten e - lőtt köz - ben - já - rónk, Szép ko - ro - nánk, é - kes - sé - günk.

Is - ten e - lőtt köz - ben - já - rónk, Szép é - kes - sé - günk.

3. Vi - lá - go - sítsd a mi szí - vün - ket, Is - mer - hes - sünk meg té - ge - det,

3. Vi - lá - go - sítsd a mi szí - vün - ket, Is - mer - hes - sünk té - ged, is - mer - hes - sünk

3. Vi - lá - go - sítsd a mi szí - vün - ket, Is - mer - hes - sünk té - ged, is - mer - hes - sünk

Ta-nul-has - suk szent i - gé - det.

meg, szent i - gé - det.

4. Ör-dög csa-lárd-sá - gá -

meg, szent i - gé - det. 4. Az ör-dög-nek csa-lárd-sá - gá-tól,

tól, Lel-ki-tes-ti nya-va-lyá - tól, Ő-rizz ha-mis tu-do-mány-tól.

Lel-ki-tes - ti nya-va-lyá - tól, Ő-rizz ha - mis tu-do-mány - tól.

5. Az A-tyá - val és Szent-lé-lek-kel, Hogy té-ge - det tisz - ta szív-vel Mind-ö-rök - ké

5. Az A-tyá - val és Szent-lé-lek-kel, Hogy té-ge - det tisz - ta szív-vel Mind-ö-rök - ké

rit. Mind-ö-rök - ké áld - junk! Á - men.

molto rit. Min-dig áld - junk! Á - men.

ál-d - junk! Á - men. Mind-ö-rök - ké áld - junk! Á - men.

ál-d - junk! Á - men. Á - - - - - men.

(Énekelhető mélyebb hangnembe transzponálva is.)

Isten velünk! Viszontlátásra!

Dallam: Árokháty Béla (1890-1942)

Szöveg: 1. vsz. Árokháty Béla, 2. vsz. Osváth Viktor

OSVÁTH Viktor

1. Is - ten ve - lünk! Vi - szont - lá - tás - ra! Bol - dog út - ja - in ke - gye - sen
2. Is - ten ve - lünk! Vi - szont - lá - tás - ra! Ha - lá - lon győz - tes Jé - zu - som

Hű ke - zé - vel ő ve - zes - sen! Is - ten ve - lünk! Vi - szont - lá - tás - ra!
Fel - tá - maszt majd a vég - na - pon. Is - ten ve - lünk! Vi - szont - lá - tás - ra!

Hogy - ha már itt a föl - dőn nem, De ta - lál - ko - zunk o - da - fenn!
Eb - ben van min - den vi - ga - szom: Vé - le vár rám az ir - ga - lom.

Is - ten ve - lünk! Vi - szont - lá - tás - ra! Is - ten ve - lünk! Vi - szont - lá - tás - ra!
Is - ten ve - lünk! Vi - szont - lá - tás - ra! Is - ten ve - lünk! Vi - szont - lá - tás - ra!

(A eredeti hangnem: h-moll.)

Ó, terjeszd ki Jézusom

Dallam: Norvég dallam svéd változata

Szöveg: Johan Nordahl Brun (1745-1816). Fordító: Túrmezei Erzsébet (1912-2000)

Papp Judit kérésére, hogy a budapesti "Schweitzer Albert" Református Szeretetotthon fiatal ápolónőiből alakult önkéntes énekegyüttes háromszólamú csapata énekelhesse.

OSVÁTH Viktor, 1984

1. Ó, ter-jeszd ki, Jé - zu - som, Ol - tal - ma - zó szár - nyad!
2. Ó, mos-son meg az ér - tem Bő - ven hullt, drá - ga vér!

És csi - títs el szí - vem - ben Bút, ö - rő - mőt, vá - gyat!
Új lé - le - kért kő - nyör - gők, Ú - jult a - ka - ra - tért'.

Légy min - de - nem, légy fé - nyem: Ső - té - ten jő az éj;
Ki - csik, na - gyok, mind ké - rünk: Őr - ködj vi - gyáz - va ránc!

Nagy ir - gal - mad - ból él - nem Szün - te - len te se - gélj!
Bé - kes - sé - ged - be té - rünk: Te áldd meg éj - sza - kánk!

243. dicséret

Téged, ó Isten dicsérünk!

Dallam: Árokháty Béla (1890-1942)

Szöveg: Nicetas (335-414) "Te Deum"-ából Szőnyi Benjámin, (1717-1794)

A hódmezővásárhelyi lelkipásztorok "SZŐNYI BENJÁMIN" férfikarának ajánlva

(♩=100)

UNISONO

OSVÁTH Viktor

1. Té - ged, ó Is - ten, dí - csé - rünk, Té - ged U - runk - nak val - lunk,
Fő ki - rá - lyunk - nak es - mé - rünk, Ál - dunk és ma - gasz ta - lunk.

Vég - he - tet - len fel - sé - ged, Fel - sé - ged, di - cső - sé - ged

An - gyal, em - ber nem fog - hat - ja, Min - de - nik csak csu - dál - hat - ja.

2. Té - ged di - csér, A - tyá Is - ten Szent egy - há - zad - nak né - pe, Mind ott fenn, mind a -

lant it - ten, Mint szent fel - sé - ged kép - pe. A meg - szer - zett id - ves - ség,

A hit és a ke - gyes - ség Mind nagy ke - gyel - med

mun - ká - ja, Di - cső - sé - ged pré - di - kál - ja.

mun - ká - ja, Di - cső - sé - ged pré - di - kál - ja.

3. Ó, Szent-lé - lek, egy Is - ten - ség Az A - tyá - val, s Fi -
Té - ged e - gész ke - resz - tyén - ség Meg-szen - te - lő - jé -

3. Ó, Szent-lé - lek, egy Is - ten - ség Az A - tyá - val, s Fi -
Té - ged e - gész ke - resz - tyén - ség Meg-szen - te - lő - jé -

ú - val, Ó, di-cső Szent-há - rom - ság, Leg-főbb szent-ség és
nek vall.

ú - val, Ó, di-cső Szent-há - rom - ság, Leg-főbb szent-ség és
nek vall.

jó - ság! Egy id - ve - zí - tő Is - te - nünk,

jó - ság! Egy id - ve - zí - tő Is - te - nünk,

Té - ged ö - rök - ké dí - csé - rünk. Mind - ö - rök - ké!

Té - ged ö - rök - ké dí - csé - rünk. Mind - ö - rök - ké!

/Ha a tenornak magas, de a basszus jól bírja a mély hangokat, akkor egy fél, esetleg egy egyéssz hanggal mélyebben is énekelhető./

87. *Szívünk vígsággal ma betölt — Szóljon immár az orgona!*
 Dallama és szövege: Filippi Nicolai, 1599. — 3 szólamú vegyeskarra: Osváth Viktor, (1967.)

S. R.
 T. B.

1. Szívünk vígság-gal ma be-tölt, Mert i-gé-tet sze-rint fel-költ. Jé-ten-fé-lők szá-
2. Légyek Benned, Te én-bennem, Jé-zus, engedj Hozzád mennem, Ha Te is hoz-zám
3. Szóljon im-már az or-go-na, Gyönyörű-sé-ges mu-xsi-ka, Uj-jong-va é-ne-
4. Ily kedvvel vi-gad én szí-vem, Mert drága kin-csem az Jé-ten: Kez-det és vég min-

1. má-ra Az i-gaz-ság fé-nyes nap-já: Uj-tes-tá-men-tom-nak pap-ja
2. jöt-tél. Ad-jad lé-gyek a Te hi-ved, Es-sék meg raj-ta-m: hű szí-ved,
3. kel-jek, Hogy megvál-tó Jé-zu-som-nak, Drá-ga szép ke-gyem U-ram-nak
4. den-ben, Hogy dícsér-jem Őt a-rök-re, Menny-be viszen nagy ö-röm-re,

1. El-jött, kit sok szent vá-ra. Csil-lag vil-lag, Ra-gyog már ránk,
2. Ha ke-gyel-med-be vet-tél. Mert nincs más kincs, Mely hi-vek-kel,
3. Sze-rel-me-ben ör-vend-jek. Zeng-jen, peng-jen Vi-gas-sá-gos,
4. Mint ap-sa-lak szí-vern-ben. Á-men, á-men! Jó-vel, U-ram,

1. me-lyet Bá-lám lá-ta re-gen, Fénylik, mint szép nap az é-gen.
2. bússá-vek-kel, jól te-het-ne, Bol-dog-sá-got sze-rez-het-ne.
3. buz-gó-sá-gos há-la-dó szó: Nagy az Úr, Ő er-re mel-tó!
4. szép ko-ro-nám, jöjj si-et-ve: Té-ged vár-lak re-mény: ked-ve!

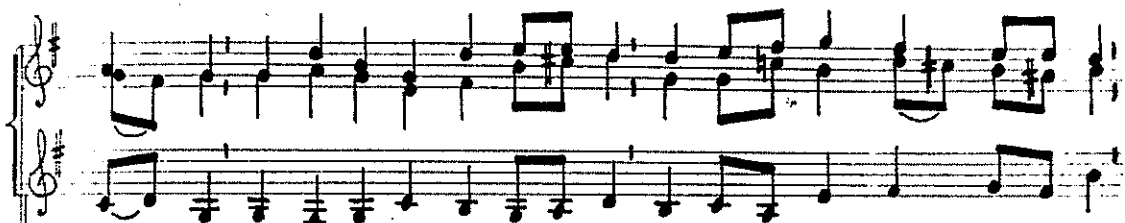
Szívünk vígsággal ma betölt — Szóljon immár az orgona!

Ótthoni és szociális: Filippi Nicolai, 1599. — 3 szövegű egyházi énekes. Osváth Viktor, (1961.)

88.

1. Szívünk vígsággal ma be-tölt, Mert i-gé-ret sze-nit fel-költ Js-ten fe-lők szá-
2. Légyek Benned, Te én-bennem, Jé-zus, engedj Hozzád mennem, Ha Te is hoz-zám
3. Szóljon im-már az or-go-na, Gyö-nyö-rű-sé-ges mu-zsi-ka, Uj-jong-va é-ne-
4. Ily ked-vel vi-gad-én szí-ve-m, Mert drá-ga kin-csem az Js-ten: kez-det és vég min-

1. ma-ra Az i-gaz-ság fe-nyes nap-ja: Uj-les-té-men-tom-nak pap-ja
2. jöt-tél! Ad-jad: lé-gyek a Te hí-ved, Es-sék meg raj-tam hű szí-ved,
3. kel-jék! Hogy meg-vál-tó Jé-zu-som-nak, Drá-ga szép ke-gyes U-ram-nak
4. den-ben, Hogy dí-csét-jem Őt ö-rök-re, Meny-be vi-szen nagy ö-röm-re,

1. El-jött, kit sok szent vá-ra Csil-lag vil-log, Ra-gyog már rám,
2. Ha ke-gyel-med-be vet-tél. Mert nincs más kincs, Mely hí-vek-vel,
3. Sze-rel-mé-ben ör-vend-jek. Zeng-jen, peng-jen Vi-gas-sá-gos,
4. Min-tap-so-lok szí-ve-m-ben. H-men, á-men! Jó-vel, U-ram,

1. melyet Bá-kám lá-ta ré-gen, Fény-lik, mint szép nap az é-gen.
2. bús hí-vek-vel jól le-het-ne, Bol-dog-sá-got sze-rez-het-ne.
3. buz-gó-sá-gos hal-a-dó szó: Nagy az Úr, Ő er-re mál-tó!
4. szép ko-ro-nám, jöjj si-et-ve: Té-ged vár-lak re-mény-ked-ve!

77.

Meghódol lelkem Tenéked,...

Szöveg: Ráday Pál, 1677–1733, Dall.: Debrecen, 1774.

3. szőlőmű Vegyaskarra: Osváth Viktor, 1967./

„LELKI HÓDOLÁS.”

Fenségesen, hatalmasan

S. A. T. B.

f

Meg-hó-dol lel-kem Te-né-ked, nagy Fel-ség, Szent-há-rom-ság-ban

ki-vagy egy Is-ten-ség. Csak Te-ged il-et min-den tisz-tes-ség,

rit. *mf* *a tempo*

Mert Te-ged u-ral az e-gész föld s ég. J-mád Te-ged a

p *piése visszatarva*

nap-nak fé-nyes-sé-ge, Az éj-sza-ká-nak tit-kos ső-tét-sé-ge;

(mf) *sejtelenen indítva* *a tempo*

J-mád a hold-nak ó tel-jes-sé-ge: A csil-la-gok-nak

mf *Can. mod.* *mf* *mf*

szép é-kes-sé-ge. J-mád a ten-get s a vi-zek fo-lyá-sa,

f *mf* *levegőben*

A sok he-gyek-nek ma-gas fenn-ál-lá-sa; Min-den sze-lek-nek

Sze-lek

al tempo

széjjel osz-lá - sa   Sa ma-da-rak-nak
 osz - - lá - sa   Ma-da-rak-nak   é-kes-szó-lá - sa.

Szélesen
 J-mád-lak én is,   Té-ged, Té-rem-tő - met,   Gond-vi-se-lő - met

és Jd-ve-zí - tő - met,   Meg-szen-te-lő - met,   Sze-n-te-lő-met,   se-rő-sí-tő - met,

Én Js-te-ne-met,   egy se-gí-tő - met.   J-mád-lak Té-ged,

e-gye-dül U-ra-mat,   Nem ve-tem más-ban   én bi-zo-dal-ma-mat.

Mi - kor i-mád-lak,   halld meg én szó-mat,   Jrd be köny-ved-be

Adagio
 hó-do-lá-so-mat,   hó-do-lá - - so - - - mat.